Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAŢIONAL PENTRU EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT

ANUL XLI – Nr. 11 012 | 4 PAGINI – 50 BANI | Marţi 14 mai 1985

În întîmpinarea Forumului tineretului şi sub semnul A.I.T.

„STUDENŢIE, TINEREŢE, ÎMPLINIRI"

O amplă şi entuziastă manifestare sportivă şi cultural-educativă la complexul studenţesc „Tei" din Capitală

Cei peste 2 000 de competitori studenţi la festivitatea de deschidere a frumoasei manifestări cultural-sportive de pe „Tei"

STUDENŢIE, TINEREŢE, ÎMPLINIRI, aceste trei cuvinte, inspirat înscrise ca generic, au stîrnit la sfîrşitul săptăminii trecute entuziasmul tineresc al studenţimii bucureştene. Şi... toate drumurile au dus, parcă, duminică dimineaţă spre „Tei", vastul şi primitorul complex sportiv al tineretului studios. Mii de studenţi au dat curs chemării, lansate de Consiliul U.A.S.C. din cel mai mare centru universitar al ţării, de a participa la una dintre manifestările sportive şi cultural-educative intrate în tradiţie şi care au fost dedicate acum apropiatului Forum al tinerei generaţii — Congresul al XII-lea al U.T.C. —, celei de a 14-a Conferinţe a U.A.S.C.R. şi Anului Internaţional al Tineretului.

Marele complex şi-a întîmpinat oaspeţii, într-o splendidă zi de vară, cu un decor îmbietor în care verdele copacilor, albastrul pal al lacului liniştit, curăţenia desăvîrşită a multiplelor baze, satisfăcînd toate preferinţele, a plajelor, aleilor şi teraselor, soarele şi aerul curat aveau să dea un farmec neasemuit manifestării, să aducă şi mai multă bucurie în suflete, mai multă lumină pe chipuri.

Duminică, în „Tei", a fost o adevărată sărbătoare în cadrul căreia sportul, ca practică de masă şi ca spectacol, şi-a dat mîna frumos cu dansul, cîntul, umorul, răspîndind din belşug pretutindeni în marele parc al studenţimii voie bună, recreare, dar şi emoţii în arene şi în jurul lor. În arenele în care peste două mii dintre studenţii iubitori de sport descindeau să se întreacă în cadrul finalelor pe centrul universitar sau chiar pe ţară şi din jurul cărora n-au lipsit neobosite şi bătăioase galerii susţinîndu-şi fiecare, din răsputeri, favoriţii. În jurul arenelor unde cunoscuţi sportivi de performanţă arătau spectatorilor cîte ceva din frumuseţea unor discipline, primind generoase aplauze pentru măiestria lor, unde artişti amatori din diverse formaţii studenţeşti îşi dovedeau talentul, sau unde

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. 2-3)

Poloiştii de la Crişul au îmbrăcat pentru prima oară tricourile de campioni. Zîmbesc fericiţi (de la stînga la dreapta): Ioan Alexandrescu, antrenor, dr. Timaru, Kast, D. Costraş, P. Raţ, C. Gordan, R. Pantea, L. Garoşeanu, Fr. Kiss, M. Rada, Alexandru Tordai, preşedintele clubului — în picioare; I. Fejer, Ld. Indig, G. Indig, L. Bona, L. Csaki, E. Illes
Foto: Aurel D. NEAGU

Cel dintîi titlu la polo pentru Crişul Oradea

. MARELE „SECRET" AL PREMIEREI SE NUMEŞTE, SIMPLU, SERIOZITATE

De mai bine de trei decenii, din 1952 încoace, supremaţia poloului din Capitală a fost continuă, a fost deplină. Mai întîi prin (fosta) C.C.A., apoi prin Dinamo — 23 de titluri în 28 de ani! — şi Rapid. Pentru ca, de duminică, la 34 de ani distanţă de la ultima cunună cucerită de ILSA Timişoara, sportul nostru cu mingea pe apă să aibă o nouă campioană din provincie, numită Crişul Oradea.

Cum a luat titlul drumul Bihorului? Simplu, la prima vedere. Pentru că marele atu al noii laureate se cheamă Seriozitate. În apă şi dincolo de perimetrul bazinului. Începînd, se înţelege, de la antrenor, de la profesorul Ioan Alexandrescu, care e, totodată, şi vicepreşedinte al clubului. A fost văzut nereuşind să-şi ascundă tracul înaintea unor partide în care învingătoarea nu putea fi, teoretic cel puţin, decît echipa sa. Chiar şi atunci cînd Crişul avea un asigurător avans de trei puncte pe „linia dreaptă". Unii au zîmbit, dar emoţiile antrenorului vădeau, în fond, un mod de a gîndi, de a aborda fiecare întîlnire, indiferent de numele adversarului.

Disciplina, inclusiv tactică, apoi omogenitatea au caracterizat, de asemenea, evoluţia Crişului în abia încheiata edi-

Geo RAEŢCHI

(Continuare în pag. 2—3)

Campionatele de canotaj pe ambarcaţii mici

Veronica Cogeanu (U.T.A.) şi E. Curteanu (Steaua), NOII PERFORMERI AI PROBEI DE SCHIF SIMPLU

Pe noua pistă nautică din cartierul bucureştean Pantelimon s-au încheiat, duminică, campionatele republicane de **canotaj pe ambarcaţii mici**. La senioare, finala mare a probei de **schif simplu** a fost cîştigată — după o frumoasă evoluţie — de **Veronica Cogeanu** de la U. T. Arad. Tînăra textilistă, în vîrstă de 19 ani, a făcut o cursă tactică bună (poziţia a 3-a pînă către final), reuşind — cu un sprint prelungit — să-şi adjudece titlul de campioană republicană. În acest pluton de elită, Veronica Cogeanu (eleva antrenorilor **Rodica Herbei şi Mihai Petruş**) s-a impus prin — ceea ce am putea numi — **eficienţă în cursă**. Asemenea colegei ei de club, **Valeria Răcilă**, aflată împreună cu alte medaliate olimpice peste hotare, ea a ştiut să aleagă drumul cel mai scurt către victorie, de data aceasta pe un traseu destul de lung — **2000 m** — impus de noul regulament internaţional. Marea învinsă a cursei a fost dinamovista **Anişoara Bălan**, în fruntea întrecerii pînă aproape de linia de sosire. Clasament: 1. **Veronica Cogeanu (U.T.A.)** 8:01,7, 2. Anişoara Bălan (Dinamo) 8:04,9, 3. Maria Drăgan (Dinamo) 8:13,7, 4. Maria Macoviciuc (Voinţa Timişoara) 8:16,2, 5. Titie Iordache (Metalul) 8:23,0, 6. Livia Tieanu (Olimpia) 8:33,4.

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. 2—3)

Mîine, în sala Floreasca

START ÎN BALCANIADA DE BASCHET

● Componenţa loturilor de seniori şi de tineret ale României

● 10 jucători de peste 2 m în lotul Greciei!

Zi de zi, în sala Floreasca, baschetbaliştii componenţi ai loturilor naţionale de seniori şi de tineret s-au antrenat în vederea întrecerilor balcanice. Principala răspundere o au, desigur, seniorii, care vor susţine meciurile oficiale, în vreme ce selecţionata de tineret va participa la turneu în afară de concurs. **Niculescu, Cernat, Opşitaru, Vinereanu, Marinache** (introdus recent în lot), **Netolitzschi** şi ceilalţi elevi ai lui **Gh. Novac şi R. Diaconescu** n-au precupeţit nici un efort pentru ca de miercuri şi pînă duminică (zile în care va avea loc Balcaniada, în sala Floreasca) să poată da o replică valoroasă partenerilor de întrecere, selecţionatelor Bulgariei, Greciei, Iugoslaviei şi Turciei.

Îmbunătăţirea preciziei aruncărilor de la semidistanţă şi distanţă, sporirea agresivităţii şi tenacităţii în apărare, finisarea unor teme tactice în atac şi — permanent — creşterea potenţialului fizic au fost temele antrenamentelor lotului

(Continuare în pag. a 4-a)

Echipa de handbal Ştiinţa Bacău, campioana României. În fotografie (în picioare, de la stînga): Eugen Bartha — *antrenor principal*, Mariana Tîrcă, Eva Mozsi, Marinela Bratu, Eva Darvaş, dr. Adriana Chelariu — *medicul echipei*, Maria Susanu, Laurica Lunca, Georgeta Cervenciuc-Voinea, Filofteia Danilof, Alexandru Mengoni — *antrenor*. *Rîndul din faţă:* Carmen Giscă, Marilena Petrea, Angela Brînduşoiu, Aliz Uzum, Lenuţa Bondar, Ioana Vasilca, Adriana Popa, Elena Niţoiu-Ciubotaru.
Foto: I. BURSUC — Bacău

Handbalul feminin la ora retrospectivei

ŞTIINŢA BACĂU: 6 VICTORII ÎN 7 ANI!

Ediţia cu nr. 27 a campionatului Diviziei feminine „A" de handbal s-a încheiat duminică. Din cele 12 formaţii ale primului eşalon valoric doar cîteva (**Ştiinţa, Chimistul, Hidrotehnica, Rulmentul**, iar în partea a doua a disputei **Mureşul** şi **TEROM**) au atins parametri care le conferă — mai mult sau mai puţin — competitivitate pe plan european.

Se cuvine, desigur, să menţionăm şi să felicităm din nou pe campioana ediţiei 1984/1985, Ştiinţa Bacău, am putea spune singura echipă a campionatului nostru capabilă să-şi menţină şi să-şi consolideze, ani de-a rîndul, valoarea. Neîndoielnic, în handbalul feminin românesc Ştiinţa Bacău nu are egală în performanţa obţinută: în 7 ani de cînd activează în prima divizie a reuşit să cîştige 6 titluri de campioană a ţării (1979, 1980, 1982, 1983, 1984 şi 1985) la cîrmă aflîndu-se, fără întrerupere, ca antrenor principal, unul şi acelaşi reputat tehnician: **Eugen Bartha**. Sintetizînd, vom spune că au existat cîţiva factori (principali) care au contribuit decisiv la succesele handbalistelor băcăuane: 1. profesionalitatea ridicată a prof. Eugen Bartha, puterea sa de muncă, seriozitatea, respectul de care se bucură din partea jucătoarelor, şi respectul pe care îl acordă, la rîndul său, handbalistelor din echipă. 2. Instruirea echipei (tehnică şi fizică) astfel încît aceasta să fie capabilă să evolueze constant aproape la fiecare partidă, şi în orice caz fără scăderea vizibilă a randamentului. 3. Coeziunea sufletească a componentelor formaţiei, disponibilitatea lor de a se ajuta în orice situaţie. 4. Orientarea antrenorului principal de a se înconjura de colaboratori şi ei de recunoscută profesionalitate (de-a lungul anilor secunzii lui Eugen Bartha au fost Alexandru Mengoni, Ioan Gherhard, Eugen Cucu, de un real folos pentru echipă fiind, pînă de curînd, şi doctorul Teofil Bora). Să adăugăm şi faptul că la clubul studenţesc băcă-

Ion GAVRILESCU

(Continuare în pag. 2—3)

ŞASE RECORDURI NAŢIONALE ÎN CONCURSUL ATLETIC DIN CAPITALĂ

Şi sfîrşitul săptămînii trecute (ca, de altfel, cel al multor altor săptămîni anterioare) a fost marcat de desfăşurarea unei manifestări atletice bucureştene, pe stadionul „23 August". De data aceasta a fost vorba de un concurs „deschis", cum se spune, la care, pe lîngă juniorii II — angajaţi într-o zonă a campionatului republican — au participat şi atleţi din alte categorii de vîrstă, din diferite localităţi. Şi, fapt îmbucurător, performerii, în special cei tineri, au răspuns în număr mare invitaţiei de participare, creînd, astfel, chiar şi unele probleme de organizare! Bineînţeles, valoarea unei competiţii atletice este dată de rezultatele obţinute şi se poate afirma că performanţe bune nu au lipsit de pe foile de concurs, în fruntea lor situîndu-se cele şase **recorduri** naţionale stabilite cu acest prilej.

La aruncarea greutăţii, **Sorin Tirichiţă** (Metalul Buc., antrenor C-tin Muşat) a mai adău-

Andi VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)